

یاد رفیق محمود رحمانیان گرامی باد!

پتک سنگین و دردناک بیماری سرطان پس از چهارسال بر پیکر رفیق محمود رحمانیان فرود آمد و جانش را بیرحمانه به یغما برد. مرگ این رفیق اندوه عمیقی در دل آنان که عشق او به انسان بودن را شنیده، دیده و تجربه کرده بودند، نشانده.

محمود در سال ۱۳۳۲ در شهرستان جهرم در یک خانواده ی کارگری به دنیا آمد، بزرگ شد و به مدرسه رفت. او قبل از قیام ۵۷ هوادار سازمان چریک های فدایی خلق شد و پس از انشعاب اقلیت و اکثریت با اعتقاد به مواضع انقلابی اقلیت، با عشق و شور انقلابی به فعالیت برای تحقق آرمان های سوسیالیستی ادامه داد.

در روز ۲۳ خرداد سال شصت عوامل سرکوب رژیم و حزب الهی های چماقدار، وحشیانه به دستور امام جمعه ی جهرم به خانواده اش حمله کرده و خانه اش را تاراج کردند. با وجود این، این رفیق بدون هراس از دستگیری، شکنجه و اعدام همچنان به فعالیت های خود در بخش کارگری ادامه داد. پس از وارد شدن ضربات متعدد رژیم به سازمان، در سال ۱۳۶۲ مجبور به ترک ایران شده و به کشور آلمان رفت. رفیق محمود رحمانیان در طول زندگی خود در تبعید همچنان به فعالیت های سیاسی و اجتماعی خود ادامه داد و در سال ۱۳۶۷ در تاسیس کتابخانه ی ایرانیان در شهر هانوفر نقش فعالی داشت. وی در سال ۱۳۹۰ به نیکاراگوئه رفته و در آنجا مدرسه ای برای کودکان ساخت.

رفیق محمود چنان در دل رفقاییش جای داشت که در تمام مدت بیماری اش، شبانه روز رفقا بر بستر او حضور داشتند و او را تا لحظه ی مرگ تنها نگذاشتند.

فقدان این رفیق را به بستگانش، دوستان و همزمانش تسلیت می گوئیم و در اندوه شان سهیم هستیم.

فعالین سازمان فدائیان (اقلیت) - هانور